

УДК: 330.341.1:332.122

О. П. Романко,

*к.е.н., доц. кафедри теорії економіки та управління,
Івано-Франківський національний
технічний університет нафти і газу,
м. Івано-Франківськ, вул. Карпатська, 15
olgaromanko11@gmail.com*

ПОНЯТІЙНИЙ АПАРАТ ДЛЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ РЕГІОНІВ

Анотація. В статті на основі аналізу літератури здійснено уточнення трактувань економічних категорій «інновації на регіональному рівні» та «інноваційна діяльність регіону». Здійснена систематизація класифікацій інновацій для діяльності регіону з урахуванням особливості розширення повноважень управління регіонами.

Ключові слова: *інновація, інноваційна діяльність, інноваційна діяльність для регіону.*

Постановка проблеми. Основною метою регіональної економічної політики є діяльність на підвищення конкурентоспроможності регіонів за допомогою розвитку інноваційного потенціалу. Інноваційна діяльність має перейти від централізовано-планового до локального, регіонального. Завдяки децентралізації прийняття управлінських рішень окремі регіони, проводячи успішну інноваційну політику, стануть точками економічного зростання національної економіки. Для України, з її значною територією та відмінностями соціально-економічного розвитку, культурно-ментальному здобутку населення регіонів така політика є перспективною та ефективною.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам в інноваційній сфері регіону приділялася увага в працях вітчизняних вчених: Т.Т. Авдеєвої, Ю.М. Бажала, Б.М. Данилишина, Є.Г. Коваленко, М.І. Маниліч, Г.Г. Фетисової., П.П. Микитюк, В.В. Стадник, М.М. Йохна, Н.Н. Ткачова, С.О. Чернов, при цьому в умовах впровадження державної реформи щодо децентралізації влади регіони набули нових прав та обов'язків, тож необхідне уточнення в термінологічному апараті.

Метою статті є з'ясувати трактування економічних категорій, таких як «інновації на регіональному рівні» та «інноваційна діяльність регіону», здійснити їх уточнення та адаптацію до сучасного регіонального рівня економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Економічна категорія «інновація» є неоднозначною і має багато інтерпретацій. Існують наукові роботи, що містять спроби класифікувати і систематизувати всі відомі інтерпретації, їх нараховується близько 200. Проте згідно мети нашого дослідження необхідно зосередити увагу на двох характерних аспектах даної категорії [1, с. 15]. По-перше, інновація трактується як певна діяльність, по-друге, розглядається як не сама дія, а результат нововведень. Ми б доповнили третьою складовою – це відображення задіяних і обов'язкових суб'єктів інноваційного процесу.

Першим ввів поняття «інновація» Й. Шумпетер в своїй роботі «Кон'юнктурні цикли» (1939) і розглядав категорію як виробничу функцію, що зумовлює «кількісні зміни продукту з урахуванням змін в усій сукупності діючих на нього факторів, якщо замість сукупності факторів ми змінимо форму функції, то отримаємо інновацію» [2, с.154]. Отже, він трактує поняття інновація як зміну з метою впровадження і використання нових видів споживчих товарів, нових виробничих та транспортних засобів, ринків і форм організації в промисловості.

Сучасна інтерпретація передбачає, що інновація (оновлення, поліпшення, нововведення) в широкому розумінні – це будь-які зміни, що підвищують конкурентоспроможність об'єктів господарювання, а в більш звичному – це процес трансформації наукових досягнень у виробництво та впровадження їх у практику [3, с.524].

А економіст Пепа Т.В. ствержує, що інновації – це комплексний процес створення, розповсюдження та використання нового практичного досвіду оновлення основного капіталу або виробничого призначення на основі впровадження досягнень науки й техніки. Варто вказати на те, що інновація – це процес розробки, освоєння, експлуатації виробничого організаційно-економічного потенціалу, закладеного в нововведення, а нововведення – цілеспрямована, позитивна, прогресивна зміна матеріальних і нематеріальних елементів [4, с.241].

Найбільш всеохоплююче трактування даної категорії запропоновано Законом України «Про інноваційну діяльність», де інновації надається універсальне визначення: інновації – новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоспроможні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери [5, с.12].

Відповідно до зміни об'єкта дослідження «інновація» може трактуватися в контексті комплексного поняття як результат інноваційної діяльності, як процес впровадження нововведень або наявність ефекту від застосування зміни. Крім того, є ряд економістів, які підкреслюють комерціалізацію нововведень або їх прямий зв'язок з

інвестиціями. Перелік наукових прихильників такого групування наведено в таблиці 1.

Донедавна велися дискусії, який з цих підходів є більш досконалим. Однак ці дебати втратили свою актуальність у зв'язку з тим, що нині можна говорити про вироблення своєрідного міжнародного стандарту поняття інновації як цілком певної управлінської категорії. Формуванню його сприяла «Інструкція Осло» у третьому виданні «Керівництва зі збору та аналізу даних по інноваціях за 2005 р.» [6, с. 19], розробленому Євростандартом та Організацією економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР), основні інноваційні поняття визначені так: «Інновація» – введення у вживання будь-якого нового або значно поліпшеного продукту (товару або послуги) або процесу, нового методу маркетингу або нового організаційного методу в діловій практиці, організації робочих місць або зовнішніх зв'язках. Мінімальною ознакою інновації є вимога того, щоб створений продукт, процес, метод маркетингу або організації був новим (або значно поліпшеним) для практики даної фірми. Це включає в категорію інновацій продукти, процеси і методи, які фірма створила першими, та/або продукти, процеси і методи, запозичені від інших фірм чи організацій.

Таблиця 1

Тлумачення категорії «інновація»*

	Автор	Суть категорії «інновація»
1	2	3
Як зміна		
1	Шумпетер Й. А. [2].	зміни технології та управління, нові комбінації щодо техніки і технології.
2	Хучек М. [7].	зміни в техніці, технології організації, екології, економіці, а також в соціальному житті підприємства.
Як процес		
3	Федоренко В. Г. [8].	процес, спрямований на створення, виробництво, розвиток та якісне удосконалення нових видів виробів, технологій, організаційних форм.
4	Санто Б. [9].	такий суспільно-техніко-економічний процес, який через практичне використання ідей та винаходів приводить до створення кращих за своїми якостями виробів, технологій та дає прибуток.
5	Твісс Б. [10].	процес, в якому винахід або ідея набуває економічного змісту.
6	Богданова О. [11]	процес реалізації нової ідеї в будь-якій сфері життя і діяльності людини, яка здатна до задоволення потреби на ринку і принести економічний ефект.

Закінчення таблиці 1

1	2	3
Як результат		
7	Харів П. С., Собко О. М.[12].	результат інноваційної діяльності, відображений у вигляді наукових, технічних, організаційних чи соціально-економічних новинок, який може бути отриманий на будь-якому етапі інноваційного процесу.
8	Денисенко М. П., Риженко Я. В. [13].	результат впровадження новацій з метою змін в об'єкті діяльності та одержання економічного, соціального або іншого виду ефекту.
9	Покропивний С. Ф.[14].	впровадження в господарську практику результатів інноваційних процесів.
10	Федулова Л. І. [15]	наукових досліджень та розробок, спроможних поліпшити технічні, економічні, споживчі характеристики наявної продукції, процесів, послуг або стати основою нової.
Як комплекс		
11	Єрмолаєва В.В. [16]	комплексний процес, котрий містить (створення, розробку, доведення до комерційного використання і розповсюдження нового технічного або якогось іншого рішення (новації), що задовольняє певну потребу.
12	Рябовой Т.Ф.[17]	комплексний процес створення, розповсюдження і використання нового практичного засобу (новинки), необхідного для задоволення людських потреб, які можуть змінюватись під впливом суспільства.
13	Калецькі М. [18]	інновація – стимулює економічний розвиток, забезпечує на довгострокову перспективу скорочення тривалості економічних занепадів і продовжує періоди піднесення.
Як прибуток		
14	Додгсон М.[19]	наукова, технологічна, організаційна та фінансова діяльність, що призводить до комерційного введення нового (або поліпшеного) продукту або нового (або поліпшеного) виробничого процесу або обладнання.
15	Буковецька Ю.І. [20]	комерційне застосування нових більш продуктивних технологій, які суттєво змінюють обсяги, структуру та якість виробництва і споживання; вони існують у формі нових чи вдосконалених: товарів чи послуг (інновація – продукт) та технологічних процесів (інновація – процес), залучення в економічний оборот результатів інтелектуальної діяльності, що містять нові, зокрема й наукові, знання з метою задоволення суспільних потреб та (або) отримання прибутку.
16	Волинкіна Н.В. [21]	залучення в економічний оборот результатів інтелектуальної діяльності, що містять нові, зокрема й наукові, знання з метою задоволення суспільних потреб та (або) отримання прибутку.

Роль інновацій у сучасній регіональній економіці надзвичайно швидко зростає. І якщо ще донедавна впровадження інновацій було крайнім заходом у жорстокій конкуренції на ринку, то тепер вони стали буденним явищем будь-якого суб'єкта господарювання та суб'єктів управління. Цьому передують проведення реформи самоврядування в Україні, що збільшує вагу регіональної політики в підтримці інноваційної діяльності та загострює потребу в сучасному задоволенні регіональних потреб. В свою чергу регіон отримує права учасника інноваційного процесу, а не тільки виступає його споживачем, зокрема й у питанні пошуку інвестицій для будь-якого проміжного етапу інноваційного процесу.

Найбільш адаптивне до мети нашого дослідження наступне трактування категорії – інновація на регіональному рівні – це результат інноваційної діяльності регіональних суб'єктів із використанням нових рішень з подальшим отриманням різного виду ефекту.

Це визначення наділене відмінними рисами, по-перше, передбачає зміни в різних сферах діяльності суб'єктів регіонального господарювання, а не лише економічних суб'єктів. По-друге, у пропонуваному визначенні вказана мета інновації – задоволення регіональних потреб в отриманні соціально-економічного ефекту, тоді як у більшості дефініцій мета цього процесу, результату або зміни не формулюється. По-третє, у визначенні розширяється коло суб'єктів, що зацікавлені в інноваціях, в даному випадку це – регіон.

Досліджуючи класифікацію інновацій в економічній літературі, ми дійшли висновку, що в Україні ще немає єдиної загальноприйнятої класифікації інновацій, і тому кожен автор будує класифікацію за своїми класифікаційними ознаками. Враховуючи зосередження нашої уваги на інноваційній діяльності для регіоналістики ми пропонуємо виділити такі види інновацій за класифікаційними ознаками, як відображено в таблиці 2.

Таблиця 2

Класифікація інновацій для діяльності регіону*

	Класифікаційна ознака	Види інновацій
1	2	3
1	За сферою впровадження	Економічні, екологічні, соціальні, культурні, правові, управлінські, безпеки, інфраструктурні.
2	За варіантами організацій	Органами публічної влади, суб'єктами господарювання, інноваційними організаціями, науково-дослідними центрами.
3	Задоволення потреб	Орієнтовані на вирішення поточних регіональних проблем, орієнтовані на формування якісних нових потреб регіону.
4	За джерелом фінансування	Зовнішньофінансовані, внутрішньофінансовані, змішані.
5	За результативністю	Економічно прибуткові, соціальний ефект, відстрочені, сумнівні.
6	За рівнем впливу	Глобальні, локальні.
7	За плановістю	Стратегічні, тактичні, оперативні.

Закінчення таблиці 2

1	2	3
8	За напрямком провокації	Згори вниз, знизу вгору.
9	За формою власності	Державні, приватні, колективні, комунальні, змішані.
10	За рівнем прояву	Провокативні, саморозвиваючі, випадкові.
11	За рівнем сприйняття	Випереджаючі, невизначені, актуальні.
12	За регіоноекономічністю	Запозичені та впроваджені в діяльності регіону, розроблені в межах регіональних суб'єктів, розроблені регіональними суб'єктами та впроваджені в межах діяльності регіону.

* Систематизовано автором

Враховуючи світовий досвід можна стверджувати, що саме інноваційний розвиток відіграє вирішальну роль у визначенні передових країн світу. Промислово розвинені країни світу поєднують інноваційну діяльність з суспільним розвитком, станом техносфери і навколишнього середовища, напрямом соціальної еволюції в цілому.

Інновації є рушійною силою суспільного прогресу. Вони – стимул одержання більшого прибутку за рахунок упровадження у виробництво нової продукції, зміни в технологічному, організаційному, виробничому процесі, розвитку маркетингу та менеджменту. У цьому виявляється природний зв'язок інновацій та інвестицій.

Роль інноваційної складової в управлінні конкурентоспроможністю регіонів зростає. Інновації стають провідним ресурсом економічного розвитку регіону, а найбільш важливою здатністю конкуруючих суб'єктів є здатність забезпечувати створення, накопичення, зберігання та передачу знань та новацій.

Тісно пов'язані такі економічні явища, як «інновація» та «інноваційна діяльність». Досліджуючи теоретичні підходи до трактування інноваційної діяльності в економічній літературі доходимо висновку, що в кожному джерелі воно подається по-різному. Згідно з визначенням, поданим Краснокутською Н. В., – це діяльність колективу, спрямована на забезпечення доведення науково-технічних ідей, винаходів до результату, придатного до практичного застосування та реалізації їх на ринку з метою задоволення потреб суспільства в конкурентоспроможних товарах і послугах [23,с.44]. На думку Майорової Т. В., інноваційна діяльність – це діяльність, що спрямована на використання та комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоспроможних товарів та послуг [24,с.36]. Неможливо не погодитися з думкою, висловленою Денисенко М. П., Риженко Я. В., що інноваційна діяльність пов'язана з перетворенням наукових досліджень і розробок, а також винаходів та відкриттів у новий продукт або новий технологічний процес, що впроваджуються у виробничий процес [25,с.125].

У працях Р. Фатхутдінова інноваційна діяльність розуміється як діяльність, спрямована на використання й комерціалізацію резуль-

татів наукових досліджень і розробок для розширення й відновлення номенклатури та поліпшення якості продукції, що випускається (товарів, послуг), удосконалення технології їхнього виготовлення з наступним упровадженням і ефективною реалізацією на внутрішньому й закордонному ринках (це стосується також інноваційно-інвестиційної діяльності) [26,с.72]. Інноваційна діяльність, на думку ряду вчених, є діяльністю, спрямованою на пошук можливостей інтенсифікації виробництва та задоволення суспільних потреб у конкурентоспроможних товарах і послугах завдяки використанню науково-технічного та інтелектуального потенціалу [27,с.68].

Однак згідно з трактуванням українського законодавства, а саме: Закону України «Про інноваційну діяльність» [5,с.12] інноваційна діяльність – це діяльність, що спрямована на використання наукових досліджень, розробок, яка сприяє випуску на ринок нових конкурентоспроможних товарів і послуг. Інноваційна діяльність здійснюється з метою впровадження досягнень науково-технічного прогресу у виробництво і соціальну сферу. Інноваційна діяльність, в загальних рисах, охоплює: розробку і впровадження нових продуктів і технологій, які поліпшують соціальне та економічне становище суспільства; фінансування досліджень для здійснення якісних змін; реалізацію науково-технічних проектів; прогресивні міжгалузеві структурні зрушення; випуск і розповсюдження нових товарів й технологій.

Країни ЄС використовують трактування, запропоноване «Керівництвом Осло», яке вважає, що «інноваційна діяльність» – це всі наукові, технологічні, організаційні, фінансові та комерційні дії, що реально призводять до здійснення інновацій або задумані з цією метою. Деякі види інноваційної діяльності є інноваційними самі по собі, інші не володіють цією властивістю, але теж необхідні для здійснення інновацій. Інноваційна діяльність включає також дослідження та розробки, які не пов'язані напряму з підготовкою конкретної інновації [28,с.30].

Інноваційна діяльність об'єднує результати науки з виробничою сферою, в кінцевому результаті задовольняючи техніко-економічні потреби суспільства на взаємовигідних умовах. Інноваційна діяльність також зменшує різницю між номінальними новаціями та тими, які вже використовуються в життєдіяльності суб'єктів господарювання.

Залежно від мети здійснення інноваційна діяльність може бути некомерційною та комерційною. Некомерційною варто визнати таку інноваційну діяльність, метою здійснення якої є виконання довгострокових науково-технічних програм з тривалими термінами окупності витрат і впровадження нових науково-технічних досягнень у виробництво та інші сфери суспільного життя (тобто отримання прибутку – як безпосередня мета здійснення такої діяльності – відсутня, проте вона може бути досягнена згодом як один з її результатів). Комерційною є інноваційна діяльність, яка спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоспроможних товарів і послуг [29,с.70].

Інноваційна діяльність у наш час – один із найризикованіших видів діяльності, від успішності якого залежить економічне зростання, розвиток і стійкість фінансово-господарської діяльності будь-якого суб'єкта господарювання. Такий ризик обумовлений специфічним характером діяльності, що пов'язана з новизною, творчою науково-технічною роботою, можливістю отримання як позитивного, так і негативного результату і важко прогнозованою. Треба зазначити, що ризики від інноваційної діяльності також несуть і суб'єкти управління регіоном, які мають комплексно оцінювати потреби і використання новацій регіоном для власного задоволення та проводити стимулюючу політику розвитку інноваційної діяльності в регіоні.

Враховуючи вищесказане пропонуємо визначення, що розкриває інноваційну діяльність на регіональному рівні з метою підсилення значення регіону як споживача, ініціатора новацій, так і суб'єкта-управлінця. Інноваційну діяльність регіону можна розглядати як комплекс з регіональних суб'єктів і об'єктів, які за своєю взаємодією та взаємопов'язаністю створюють і/або впроваджують новації для отримання в певний період прибутку чи/або іншого виду корисного ефекту.

Відмінними характерними рисами є те, що, по-перше, визначає рівноправну участь регіональної діяльності з отриманням вигоди саме для регіону, по-друге, охоплює всіх суб'єктів, пов'язаних причинно-наслідковими зв'язками в сфері інновацій.

Результатом інноваційної діяльності регіону є новостворені, використані чи видозмінені вдосконалені технології, товари або послуги, а також організаційно-технічні рішення, економічно-організаційні рішення чи елементи методів управління, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва або соціальної сфери та приносять реальний дохід економічним суб'єктам, покращує регіональну структуру чи приносить інший соціальний ефект.

Регіон є суб'єктом регіонального стратегічного управління інноваційною діяльністю, згідно з державною інноваційною політикою, який використовує всі методи та способи для розвитку та практичності цієї діяльності, а також виступає споживачем інноваційного продукту. Комплексний характер інноваційної діяльності регіону обумовлено взаємозв'язками та взаємодоповнюючими елементами учасників суб'єктів інноваційної діяльності стосовно об'єктів інноваційної діяльності.

Висновки. Від розвитку регіональної інноваційної діяльності залежать існування прогресивних структурних зрушень в державній економіці, її подальший стабільний і ефективний соціально-економічний розвиток та зростання кількісних і якісних показників економічної діяльності. Ефективність інноваційної діяльності залежить від інвестицій, які визначаються рівнем розвитку економіки, віддачею використовуваних ресурсів і ступенем науково-технічної діяльності. Враховуючи вищесказане ми вважаємо наступним дослідженням взаємозв'язків інноваційної діяльності регіону з інвестиційною діяльністю регіону.

Список використаної літератури

1. Закон України “Про наукову та науково-технічну діяльність”[Текст] // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 36. ст.266.
2. Шумпетер Й. Теорія економічного розвитку. Капіталізм, соціалізм, демократія. М.: Ексмо, 2007.
3. Онікієнко В. В. Інноваційна парадигма соціально-економічного розвитку України / Онікієнко В. В., Ємельяненко Л. М., Терон І. В. – К.: РВПС України, НАН України, 2006.
4. Пета Т.В. Стратегічний вектор організації інноваційно-інвестиційної організації діяльності в регіоні / Т.В. Пета // Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. – 2011. – Вип. 7(1). – С. 258-264.
5. Закон України «Про інноваційну діяльність» [Текст] // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 36. ст.266.
6. OsloManual: Guidelinesforcollectingandinterpretinginnovationdata. — Ajointpublicationof OECD andEurostat, 2005.— P. 46.
7. Хучек М. Социально-экономическое содержание инновации на предприятии // Вестник Московского университета. Серия экономика. – 1995. – №1. – С. 62 – 71.
8. Федоренко В. Г. Інноваційна і інвестиційна стратегія України / В. Г Федоренко // Економіка та держава. – 2003. – № 8. – С. 16–27.
9. Санто Б. Инновация как средство экономического развития: пер. с венг. – М.: Прогресс, 1990. – 296 с.
10. Твисс Б. Управление научно-техническими нововведениями: Сокр. пер. с англ. – М.: Экономика, 1989. – 271 с.
11. Богданова О. Інноваційна діяльність: проблеми та становлення / О. Богданова // Регіональні становлення. – 2002. – № 1. – С. 126–127.
12. Харів П., Собко О. Економічна ефективність інноваційної діяльності та методи її оцінювання в умовах ринку// Вісник Тернопільської академії народного господарства. – Випуск 14. – 2001. – С. 108 – 113.
13. Денисенко М. П., Риженко Я. В. Стратегічна місія інноваційної діяльності та шляхи її активізації в Україні / М. П. Денисенко, Я. В. Риженко // Проблеми науки. – 2007. – № 6. – С. 10–16.
14. Покропивний С. Ф., Колот В. М. Підприємництво: стратегія, організація, ефективність. Навч. посібник – К.: КНЕУ, 1998. – 352 с.
15. Федулова І.В. Теоретичні положення з визначення категорій: інноваційний процес і інноваційна діяльність. // Проблеми науки. – 2007. – № 8. – С. 2–8.
16. Єрмолаєва В. Особливості та проблеми інноваційного розвитку в Україні / В. Єрмолаєва. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Dtr_ep/2010_6/files/EC610_46.pdf.
17. Великий комерційний словник / під ред. Т. Ф. Рябовой. М.: Війна і мир, 1996. С. 132. (Наводиться за: Коваленко А. В. Економічна сутність корпорації // Известия Санкт-Петербургского университета экономики и финансов. 2011. № 3. С. 49–52.)
18. Kalecki M. TheoryofEconomic Dynamics. AnEssayonCyclicaland Long-Run ChangesinCapitalistEconomy. London, 1956. P. 95.
19. Dodgson M. Asia’snationalinnovationsystems: Institutionaladaptabilityand drigidityinthefaceofglobalinnovationchallenges / M. Dodgson / Asia Pacific Journal of Management. – 2009. – Vol. 26. – P. 589–609.

20. Буковецька Ю. І. Сучасні підходи до визначення сутності та класифікації інновацій [Текст] / Юлія Іванівна Буковецька // Економічний аналіз : зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет; редкол. В. А. Дерій (голов. ред.) та ін. – Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету “Економічна думка”, 2014. – Том 17. – № 1. – С. 32-37. – ISSN 1993–0259.

21. Волюнкина М. В. Правовой инновационный опыт регионов [Электронный ресурс] / М. В. Волюнкина // Журнал российского права. – 2006. – Режим доступа: http://www.juristlib.ru/book_3127.html _28.02.2014.

23. Краснокутська Н.С. Потенціал підприємства: формування та оцінка: [навч. посіб.] / Н.С. Краснокутська – Київ: ЦНЛ., 2005. – 352 с.

24. Майорова Т.В. Інвестиційна діяльність: [Текст] навчальний посібник. / Т.В. Майорова – К.: «Центр навчальної літератури», 2004. – 376 с.

25. Денисенко М. П. Основи інвестиційної діяльності: підручник для студентів / М. П. Денисенко – К. : Алеута, 2003. – 338 с.

26. Фатхутдинов Р. А. Стратегическая конкурентоспособность: учебник / Р.А. Фатхутдинов. – М.: ЗАО «Издательство «Экономика», 2005. – 504 с.

27. Загородній А. Г. Фінансово-економічний словник / А. Г. Загородній, Г. Л. Вознюк. — К. : Знання, 2007. — 1027 с.

27. Керівництво Осло. Рекомендації щодо збору та аналізу даних стосовно інновацій / Організація економічного співробітництва та розвитку, 3-тє вид.; пер. з англ. – К., 2009. – 163 с. ISBN 978-966-979-016-8.

28. Основи інвестиційно-інноваційної діяльності: [навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл.] / В. Г. Федоренко, Д. В. Степанов, М. П. Денисенко та ін.; за наук. ред. В. Г. Федоренко. – К. : Алерта, 2004. – 431 с.

29 Конституція України від 28 червня 1996 р. //Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №30. – ст.141.

Елена Петровна Романко,

к.э.н., доц. кафедры теории экономики и управления,
Ивано-Франковский национальный технический университет нефти и газа,
г. Ивано-Франковск, ул. Карпатская, 15
olgaromanko11@gmail.com

Понятийный аппарат для инновационной деятельности регионов

Аннотация. В статье на основе анализа литературы осуществлено уточнение трактовки экономических категорий «инновации на региональном уровне» и «инновационная деятельность региона». Осуществлена систематизация классификаций инноваций для деятельности региона с учетом особенности расширения полномочий управления регионами.

Ключевые слова: инновация, инновационная деятельность, инновационная деятельность для региона.

Elena Romanko

Candidate of Economic Sciences, Assoc. Departments of Theory of Economics and Management
Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas,
st. Carpathian 15, Ivano – Frankivsk,
olgaromanko11@gmail.com

Conceptual apparatus for innovative activities of regions

Abstract. In the article, based on the analysis of literature, the clarification of the interpretations of economic categories «innovations at the regional level» and «innovative activity of the region» was made. The place of innovation activity of regions in the conditions of decentralization of energy and modern economy, regional economic development is determined. The classification of innovations for the activity of the region is systematized taking into account the specifics of the expansion of regional governance powers.

Keywords: *innovation, innovative activity, innovative activity for the region.*